

tempo

Gazeto de Kroata Esperanto-Ligo
Ĉasopis Hrvatskog saveza za esperanto

novembro 2017 / n-ro **130**

Grandioza atingo de Esperanto ĉe EU-fondaĵo

Vodnikova 9 – ĉu nia oficejo kaj turisma ejo?

Internacia aranĝo Inter-fest lanĉita en Bjelovar

Studenta Esperanto-klubo fariĝis 60-jara

Vi tenas en la manoj la lastan presitan numeron de nia revuo Tempo. Sur la titolpaĝo estas floroj por adiaŭi de la legantoj. La floroj ankaŭ por la 50-jubilea Pupteatra Internacia Festivalo PIF en **Zagrebo**, por la 110 jubileo de Esperanto en **Rijeka**, por la 60-jara Studenta Esperanto-Klubo. La floroj same estas por la anonima donacinto kiu ne avaris sed regalis Kroatan Esperanto-Ligon per la subvencio por Vodnikova 9 de 50.000 kn!

Kiel anoncite en la lasta numero: Tempo plue aperos rete kaj sone. La sonan version de Tempo ni realigas kunlabore kun Kroata Unuiĝo de Nevidantaj Esperantistoj, KUNE. Ministerio pri kulturo ne plu volas financi la paperan eldonon de nia revuo sed ĝi subtenas la sonan version de Tempo. Petu estonte la retan aŭ sonan Tempon sur kompaktdisko, aŭ legu ĝin en nia retejo www.esperanto.hr.

La eventoriĉa somero estas malantaŭ ni. Per kio ĝi elstaris:

Ni ĝojis pro la apobita projekto de EU pri la **Lingva akcelilo** en kiu en venontaj du jaroj rolis ok landoj. La projekton kreis **Zlatko Tišljarić** kun sia teamo kaj gvidos ĝin la eldonejo **Izvori** el **Zagrebo**. La kvaronmilion-eŭra financa subteno estas la plej granda subteno de EU rilata al Esperanto ĝis nun. Bonan sanon al **Pajo** okaze de la realigo de lia plej granda projekto-revo. Ĉi-numere Pajo aperas ankaŭ kiel poeto.

Ni plurfoje rilatis al Ministerio pri kulturo sed ni ankoraŭ ne povas informi kiel decidis la komisiono pri nia propono enlistigi Esperanton sur la liston de la kroata nemateria kultura heredaĵo.

Bjelovar okazigis sian grandan aranĝon **Inter-fest** kaj gastigis ĉ. centkvardek esperantistojn el multaj landoj kaj prezentis plurajn novajn librojn, koncertojn, ekspoziciojn kaj prelegojn. Rezultis multaj artikoloj, radio kaj TV-elsendoj. La festivalon akompanis Festivala Flugfolio. Partoprenintoj ekskursis al

Durđevac, Kumrovec kaj Varaždin. Kroata verkisto **Kristian Novak** ĉeestis la lanĉon de la esperantlingva traduko de sia granda romano *Nigra patrino tero*. Apartan surprizon preparis rusa verkisto **Mikaelo Bronštejn** kun sia nova romano *Mi stelojn jungis al revad*. La verko en kies centro staras **Ernst Drezen**, la gvidanto de la sovetia Esperanto-Movado post la Oktobra Revolucio kaj liaj kunlaborantoj, estis inspirita per – la nove malfermitaj rusaj policaj arkivoj, ĵetantaj novan lumon al la historia epoko. Pri sia unutaga vizito al Bjelovar raportas per Tempo **Goran Lakotić**.

Dum sia septembra kunsido la estraro decidis premii Bjelovaran Esperanto-Societon per mil kunaĵoj (kaj la diplomon) lanĉante tiel sian novfonditan **jaran premion por la esperanta agado**.

Universala Esperanto-Kongreso en **Seulo** en **Respubliko Koreio** pro la politikaj streĉoj en la regiono havis malpli da aliĝintoj ol planite, sed bele sukcesis. **Ivo Osibov** salutis nome de Kroata Esperanto-Ligo kaj komitatkunsidis. Elstaris la aranĝo ĝis nun ne vidita dum niaj kongresoj: la ŝtata Parlamento donis la kadron por esperantlingva debato de simplaj homoj - kongresanoj pri unuigo de du koreaj landoj. La vicprezidanto de la korea parlamento, kiu mem estis kongresano, ebligis tiun unikajon.

Portugalio gastigos Universalan Kongreson de Esperanto kaj **Hispanio** Internacian Junularan Kongreson en 2018.

Kiel agis kroataj esperantistoj en la somero?

Kroata esperantistino **Višnja Branković** organizis en **Sokobanja** en **Serbio** la 83an Internacian Kongreson de Blindaj Esperantistoj pri la temo Ŝatokupoj de nevidantoj. **Antun Kovač** prelegis pri siaj ŝatataj okupoj legado, korpoekzercado kaj naĝado. **Sokobanja** evidente inspiris KUNE: **Kroatio** havos venontjare plian mondan esperantan aranĝon: Kroata Unuiĝo de Nevidantaj Espe-

rantistoj – KUNE invitis al Zagrebo la venontan Internacian Kongreson de Blindaj Esperantistoj. Ĝi okazos en julio sur la monto **Medvednica** (apud Zagrebo) en la ejo Tomislavov dom kaj invitas volontulojn helpi ke la evento sukcesu.

Kroata kaj esperantlingva verkistino **Zora Heide** kontribuas al tiu ĉi numero de la sona Tempo per tradukoj de du poemoj de la kroata poeto **Ivan Slamnig**. Tio estas nur du poemoj el ŝia impona poezia tradukstoko. Ŝi proponis al Kroata Esperanto-Ligon sian meblaron, okaze de ŝia transloĝiĝo.

Esperanto-Societo **Rijeka** festis grandan jubileon dum la tritaga aranĝo de la 27a ĝis la 30a de septembro en **Rijeka** kun plaĉa programo de multaj artistoj en la elegantaj ejoj de la Itala Komunumo: okaze de la centdeka jaro de agado la urbestro donacis al la societo specialan memoran artaĵon. **Elda Dorfler** el **Triesto** starigis imponan filatelian ekspozicion honore al la jubileo de **Rijeka**. **Vjekoslav Morankić** resumis la 110an agadon de esperantistoj en **Rijeka** en tre utila broŝuro. La reprezentantoj de la estraro de KEL vizitis aldone al la festo la tombon de **Marija Pilepić**, la unua esperantistino en **Kroatio**, vivinta fine de la 19a jarcento en **Osijek** kaj mortinta en **Opatija**.

Rijeka estos la kultura ĉefurbo de **Eŭropo** en la jaro 2020.

Junaj membroj de Studenta Esperanto-Klubo preparas sian 60-ajaran jubileon. Unika jubileo! La festo okazos en decembro, lige al la fina festo de la Zamenhof-jaro. KEL ricevis subvencion de la zagreba urbestro por enkadrigi la gejunulojn al la festo de la centa jubileo de la morto de Zamenhof. La gejunuloj ne nur muzikis honore al **Zamenhof** en majo (**Kaja Farzsky** kaj **Nenad Sinkauz**) sed ili ankaŭ fizike laboris julie por aranĝi deponejon de KEL en subtegmentejo de Vodnikova 9. Unue necesis purigi la ejon, pri kio okupiĝis **Filip Šeatović**. Poste necesis transporti la trovitan

Fondita en 1980. Ne aperis en la militaj jaroj 1993 kaj 1994. Aperas laŭeble kvar foje jare. Jaro XXXVI numero 130 (2-2017). ISSN 0352-1583. Tempo aperas sone sur kompaktdisko ĉe Unuiĝo de nevidantaj esperantistoj. Voĉlegas Spomenka Ŝtimec kaj Neven Kovačić.

Bonvolu legi la retan version de Tempo ĉe www.esperanto.hr.

Redakcio/Uredništvo; Eldonisto/Izdavač: Hrvatski savez za esperanto/Kroata Esperanto-Ligo, Kneza Mislava 11/III, HR 10000 Zagreb, Kroatio, tel. +385 (1) 4617550, poŝ.tel. +385 (91) 4617550; esperanto@zg.t-com.hr, www.esperanto.hr
IBAN HR6124840081100881157; OIB 53992829935

Kontribuis: Lucija Biličić, Božidar Brezinščak Bagola, Mihaela Cik, Jadranka Farszky, Boris Di Costanzo, *Foto-servo de Loka festivala komitato Bjelovar*, Zora Heide, *Jugoslavia fervojisto*, Davor Klobučar, Antun Kovač, Ivan Lakotić, Goran Lakotić, Robert Milijaš, Anto Mlinar, Vjekoslav Morankić, Ivan Slamnig, Zdravko Seleš, Ivan Špoljarec, Dalibor Šeatović, Spomenka Ŝtimec, Zlatko Tišljarić

Redaktoris: Spomenka Ŝtimec. **Grafika aranĝo kaj prespreparo:** Ivan Špoljarec. **Presis:** Urednik d.o.o., Zagreb

Anonctarifo: 1/1 paĝo 1000kn (135 eŭroj), 1/2 paĝo 500 kn (68 eŭroj), lasta titolpaĝo 2500 kn (340 eŭroj). **Jarabono:** 60 kn (por eksterlando 10 eŭroj). Unuopa numero enlande 15 kn, eksterlande 3 eŭroj.

La redakcio ne respondecas pri la opinioj de la subskribitaj artikoloj.

Foto sur la titolpaĝo: **Sovaĝrozo**. Fotis Ivan Špoljarec

rubajon al reciklejo de rubaĵoj. Pri la transporto helpis **Dalibor Šeatović**. Krome necesis izoligi la murojn kaj farbi la trabojn, pri kio okupiĝis la triopo **Mihaela Cik**, **Filip Mikuličić** kaj **Robert Milijaš**. Teamo de **Mihaela Cik**, **Andrea Horvat** kaj **Robert Milijaš** zorgis pri pakado de libroj el du ŝrankoj de biblioteko por ke ĝi estu preta por transporto, kiam venos la momento de translokiĝo de biblioteko al Vodnikova. Ili trovis dum la septembra laboro multajn interesajn librojn, kio ja estis unu el la celoj de la pakado.

Elektrikisto enkondukis elektron en la nova deponejo. La unua parto de la transporto de arkivo al la nova subtegmenta ejo en Vodnikova 9, estas planata por la 18a de novembro 2017.

Surbaze de la iniciato de estrarano **Dalibor Šeatović**, ni komencis pensi pri pli forta uzo de la ejo Vodnikova 9 por - turismaj celoj. Inspiris la ideon la fakto ke la lasta somero estis turisme la plej fekunda sezono en la historio de **Kroatio**. Kvankam amaso da novaj hosteloj estis malfermitaj en **Zagrebo**, turistoj daŭre serĉas loĝeblecojn. La ideon subtenis nia membro **Damir Mikuličić** kun sia Esperanton parolanta filo **Filip** kaj la edzino **Slavica Štefić**, ĵurnalistino. La familio sukcese okupiĝas pri turismo. Ni konsideras parton de niaj ejoj transformi al turisma spaco, konforme al la leĝo pri turismo. Ekzistas ebleco ke unu parton de la ejoj uzu KEL por sia oficejo kaj klubejo kaj la alian de ĉ. 30 m², ni disponigu al turistoj. La estraro konsideros eblecojn kaj konforme decidis dum sia novembra kunsido kiel ni aranĝos Vodnikova en 2018. Ĉu ni translokiĝos en 2018?

Nia membro **Tihana Mikša** laboris la someran sezonon en turismo de **Dubrovnik**. Ŝi planas agi turisme en **Dubrovnik** ankaŭ en 2018. Ĉu ni survojas al la ebleco havi delegiton pri turismo en **Dubrovnik** en ne fora estonteco?

Agrabla turisma novaĵo venis en oktobro el **Varsovio**: por direktorino de Turisma asocio de **Kroatio** en **Pollando** estis elektita **Agnieszka Puszczewicz**, amikino de Esperanto, kiu dum jaroj vivis en **Split**.

En somero trafis nin tre agrabla surprizo: nia membro, kiu preferas resti anonima, donacis por nia ejo en **Vodnikova 9** - 50.000 kn! Tiu malavara donaco ebligas al ni la drastan redukton de la lasta kredita ŝuldo, kiu helpis aĉeti la ejon en **Vodnikova**. Bonvolu vidi en la artikolo pri Vodnikova 9, kiel statas

la afero de repagado de la ŝuldo post la novembra decido de la estraro.

En aŭgusto aperis en **Los Angeles** la angla-lingva traduko de la verko de **Spomenka Štimec** *Kroata Milita Noktlibro*. Ĝia anglalingva titolo estas *Croatian War Nocturnal*. La tradukisto estas **Sebastian Schulman**.

Italan tradukon de *Ombro sur interna pejzaĝo* de **S. Štimec** preparas **Carlo Minnaja** kaj **Giulio Cappa**.

Antaŭ 50 jaroj studentoj-esperantistoj el Studenta Esperanto-Klubo naskis la plej longdaŭran zagreban teatran festivalon, la Pupteatran Internacian Festivalon – PIF. PIF festis sian 50-an naskiĝtagon en **Zagrebo** per multaj eventoj de la 16a ĝis la 22a de septembro. Estis atribuita ankaŭ la premio **Tibor Sekelj** por la plej homama pupteatra mesaĝo. Por honori unu el la fondintoj de PIF, la pupistino el **Rumanio Julia Sigmund**, ni publikigas recenzon de **Zdravko Seleš** pri ŝia lasta libro *Fronto kaj dorso*.

Judita Rey Hudeček restadis aŭgustfine en **Glavotok** sur la insulo **Krk**. Ŝi kontribuis enhave al la programo de infanoj kun handikapoj. Esperanto-Societo Trixini el **Hraščina** finance subtenis la aranĝon. Por **Hansjörg Kindler Trixini** estis interalie tie servita la meso.

Ni ĝojas ke kroata esperantisto **Josip Pleadin** (kiu preferas ne esti membro de KEL) ricevis la ĉi-jaran OSIEK-premion de 700 eŭroj por sia impona bibliografia verko pri esperantlingvaj verkistoj *Ordeno de verda plumo*.

Esperantlingva kaj kroata verkistino **Zora Heide** estis en la fokuso de la ĉi-jara Renkontiĝo de esperantlingvaj verkistoj en **Hraščina** de la 15a ĝis la 19a de septembro. Verkistoj **István Ertl** kaj **Mauro Nervi** estis malhelpataj alveni (post kiam **István** jam aĉetis la bileton al **Kroatio**.) Gastis ankaŭ **Teresa Nemere** kiu invitis la kroatajn verkemulojn kontribui al la poezia konkurso pri **Vis-tulo**. Esperanto-Societo *Trixini* kunlabore kun Filatelio Societo *Zaboky* el **Zabok** lanĉis specialan filatelian koverton en la poŝtofiĉejo de **Hraščina** la 15an de septembro 2017. La koverto omaĝis al la centa jubileo de la morto de **Lazaro Ludoviko Zamenhof**. La muzikan programon en la poŝtejo prezentis lernantoj de la elementa lernejo **Hraščina**. **Zdravko Seleš** prezentis la novan romanon de **Mikaelo Bronštejn** *Mi stelojn jungis al revad*. Studento **Robert Milijaš** kaj **Divo Pulitika** voĉlegis la poemojn de **Zora Heide**. Unu el ili ni prezantas

ĉi-numere. **Mihaela Cik** kaj **Filip Šeatović** estis teknikaj helpantoj, kadre de la projekto Unufoja helpo al asocioj de la urbestro **Milan Bandić** 2017.

Post kiam en majo kadre de Meteorita festo en **Hraščina** estis prezentita la novaperinta verkego de Leksikografia instituto **Miroslav Krleža** el **Zagrebo** *Enciklopedio de Hrvatsko zagorje*, ni daŭrigas okupiĝi pri libroj ankaŭ kadre de la projekto de Ministerio pri kulturo de Respubliko Kroatio pri ampleksigo de la publiko kiu legas en eksterurbaj medioj.

Esperantisto **Alen Mudri**, instruisto pri la angla kaj informatiko, lanĉis enkondukajn lecionojn pri Esperanto en la vilaĝaj elementaj lernejoj en **Donji Kraljevec**, **Gornji Mihaljevec** kaj **Druškovec** en la departemento **Međimurje**.

Ne ĉio estis plaĉa en la pasinta somero. **Srećko Radulović** faris malbonan servon al Kroata Esperanto-Ligo reklamante sian aranĝon *Boatado sur la rivero Kupa* kiel esperantan, kvankam ĝin konsistigas neesperantistoj. Ĉi-sezone ĝi allogis du junajn esperantistojn el **Francio** kaj **Hispanio** kiuj investis en la ekipaĵon kaj veturkostojn ĝis **Kroatio** kaj komprenite ke temas pri neesperanta aranĝo... ili fuĝis de la evento, serĉante aliloke la eblecon por uzo de Esperanto en **Kroatio**. **Divo Pulitika** okupiĝis pri la gastoj post la forlaso de la ilia programo ĉe la rivero **Kupa**.

Mea Bombardelli enkondukis la aŭtunan sezonon la 11an de oktobro 2017 en Esperanto-Societo **Tibor Sekelj** en **Zagrebo** per prelego pri kreado de brilaj matematikistoj.

Spomenka Štimec gastos en **Roterdamo** en la programo Malferma tago de Centra Oficejo la 25an de novembro, renkote al la jaro 2018, la jaro de la esperanta kulturo

Kiam Kroata Esperanto-Ligo en la jaro 1980 lanĉis la unuan numeron de Tempo, (sub redaktado de la nuna grafika redaktoro **Ivan Špoljarec – Štef**), kiu povis imagi ke preskaŭ 40 jaroj poste, sojle de la jaro 2018, Tempo adiaŭos de sia papera eldono kaj de la legantoj kiuj emas legi.

Ni havas la senton ke la presita Tempo estis grava parto de la esperanta historio en **Kroatio** kiun ni kreis, vivigis kaj vivis.

Ek al la nova epoko de la reta kaj kompaktdiska Tempo! Bonŝancon!

Spomenka Štimec

La ideo pri Esperanto kiel ilo kiu helpas infanojn lerni unue Esperanton kaj poste naciajn fremdlingvojn estas malnova. Unua pri tio komencis paroli prof. Helmar Frank nomante tiun rolon de Esperanto Propedeŭtika. Estis faritaj pluraj eksperimentoj por pruvi tion, sed tre konvinka pruvo ne estis trovita kaj la neesperantista mondo ne reagis je tiu nia aserto kaj grava rolo de Esperanto en plisukcesigo de multlingveco en EU. Antaŭ deko da jaroj EEU iĝis membro de Eŭropa Platformo por multlingveco kaj sukcesis atingi gravan dokumenton. Nome, tiu platformo akceptis en 2013 dokumenton en kiu ĝi parolas ankaŭ pri propedeŭtiko kaj alvokas la ministeriojn pri edukado eksperimenti pri tio per Esperanto. Sed ankaŭ tio ne atingis konkretan rezulton.

Grupo da Esperanto-entreprenoj kaj asocioj kaj kelkaj lernejoj jam tri jarojn okupiĝas pri difino de projekto, kiun ili realigus kaj kiun pagus Eŭropa Unio el la fondaĵo Erasmus+. Fine ĉi-jare tiu ĉi projekto sub la nomo Lingva Akcelilo estis akceptita ĉe la kroata nacia agentejo Erasmus+. La projekto devas esti realigita inter novembro 2017 kaj decembro 2019 per subvencio de proksimume 250.000 eŭroj. Tiun monon disdividos 9 partneroj. La ĉefa partnero estas Zagreba eldonejo Izvori, kiu jam eldonis kelkdek Esperanto-librojn. Aliaj partneroj estas: Inter-kulturo en Maribor (Slovenio) kiu dum jardekoj okupiĝas pri Zagreba lernmetodo, E@I, (Slovakio) kiu ja estas konata pro multaj projektoj, Studio Gaŭs el Berlino (faka por elektronikaj solvoj kaj grafiko) kaj 2 universitatoj kaj tri elementaj lernejoj: Universitato en Maribor, Suddana Universitato el Odense kaj lernejoj el Kroatio (Zagrebo), Ŝentilj (Slovenio) kaj Vraca (Bulgario).

La projekto Lingva Akcelilo kreos lernobjekton kiu baze de tre minimuma Esperanto ebligas al infanoj kompreni elementajn strukturojn de lingvoj ĝenerale kaj iom da lingva antaŭscio uzata en ĉiuj eŭropaj lingvoj. La enhavo de tiu lernobjekto baziĝas je esploroj faritaj ankoraŭ antaŭ 40 jaroj en Zagrebo, kiam mi mem esploris la plej oftajn morfemojn uzatajn en parola Esperanto kaj sur kiu fundamentas la tiel nomata Zagreba Metodo. Antaŭ du jaroj sinjoro Raymond Gerard kreis softvarojn per kiuj li sukcesis aŭtomatigi nombradon de morfemoj ene de Esperanto-tekstoj kaj nombrante la morfemojn en teksto de 2 milionoj da vortoj atingis tre similan rezulton kiel la mia, nome 95% de la tuta teksto kovras nur ĉirkaŭ 500 plej oftaj morfemoj. Lingva akcelilo decidis apliki nur tiujn morfemojn kiuj sufiĉas por kovri 90% kaj temas pri 250 plej oftaj morfemoj, do kvanto da vortoj tre malgranda kaj reale lernebla de etaj lernejoj. La Lingva akcelilo do estas lernobjekto kiu instruas mini-esperanton (250 morfemojn) al infanoj en la 2-a aŭ 3-a klaso de elementa lernejo. La celo estas ke ili efektive aktive akparolu kaj ekuzu Esperanton kaj ke la objekton ne instruistoj, sed nur baze de instrukcioj stimulu ĝin animantoj. Tiel ni evitas la problemon de diplomitaj instruistoj (kiujn ja ni ne havas). Kiam ili povos uzi la lingvon kaj komuniki per ĝi kun infanoj el aliaj landoj, ili tre bone komprenos

kiel funkcias lingvoj ĝenerale (kiel oni kunmetas vortojn, kio estas afiksoj, kio estas gramatikaj finaĵoj kaj reguloj kaj kiel oni kunmetas frazojn. Tiuj scioj grave helpas ilin kompreni komplikajn gramatikajn regulojn de naciaj fremdlingvoj. Kompreninte ekz. kiun rolon havas akuzativo, ili facile komprenos kiujn rolojn havas la kazoj el lingvoj kun kazoj ktp. Pro tio lingvo, kiun ili eklernos en la 3-a aŭ kvara lernoklaso (ekz. la franca) progresos ĉirkaŭ 30% pli rapide ol ĉe infanoj kiuj antaŭe ne lernis Lingvan Akcelilon.

La projekto ligiĝos al la jam ekzistanta portalo por lerni Esperanton laŭ la Zagreba Metodo lern. esperanto.com el kiu oni lernos unuajn 6 lecionojn (250 morfemoj) kaj la partneroj ellaboros amason da pliaj didaktikaĵoj, helpiloj, paroliloj, stimuloj...

La projekto ampleksas ankaŭ eksperimenton apliki la Lingvan Akcelilon en 4 elementaj lernejoj en kiuj oni trovos po unu grupon da infanoj kiuj lernos la unuajn du lecionojn dum du monatoj kaj oni jam povos baze de tio kompreni kiom la lernobjekto vere kontribuas al sia celo.

Post la fino de la projekto en 2019 eblas fari novan projekton, kiu fakte baze de la materialoj kreitaj en Lingva Akcelilo realigus veran grandan eksperimenton en minimume 10 elementaj eŭropaj lernejoj kiom fakte Lingva akcelilo rapidigas lernadon de tria aŭ kvara lingvo. Se tiu projekto estos aprobita kaj ĝi tre klare montros ke la infanoj kun antaŭa Lingva Akcelilo 25-30% pli rapide lernas novajn lingvojn, tio ebligas postan politikan agadon, nome proponi al ministerioj pri edukado enkonduki en sialandaj lernejoj lingvan akcelilon, kio praktike signifas enkonduki Esperanton en lernejojn.

Zlatko Tišljär

MATENA BILDETO

En mia lit' ikono
 Erotikon dissunas.
 Ĝis femur' susura piĝam'.
 La pozo goyeca,
 Iom disaj la genuoj.
 Dormas duonnuda pravok'
 de lascivo.
 Mi preĝas antaŭ l' altaro
 De l' belo,
 Edifo de allogo, emocio
 de kulmino.
 Ĉu liptuŝi kreitaĵon
 el songo?
 Ni estas geavoj.

Zlatko Tišljär

Mia vizito al INTER-FEST en Bjelovar

Fotis Ivan Lakotić

Mi vizitis la unuan tagon de Interfest - la festivalon de la esperanta kulturo en **Bjelovar**. La solena inaŭguro okazis en la urba kulturdomo la 6an de aŭgusto 2017. Ĉar mi devas uzi rulseĝon, mi ne zorgis, kvankam estas kelkaj ŝtupoj en la ĉefa enirejo, ĉar de mia antaŭa vizito al **Bjelovar** mi sciis ke la “dorsa” enirejo de la kulturdomo estas adaptita por personoj kun handikapo. Tial mi kaj mia rulseĝo ne havis problemojn eniri. Min akompanis mia patro. Ni estis invitaj gastoj de Esperanto-Societo *Trixi*.

La solena inaŭguro konsistis i.a. de kelkaj divers-kulture kolorigitaj muzikaj eroj prezentitaj de artistoj el **Rusio**, **Francio**, kaj **Kroatio**. Ĉar la aranĝo estis malfermita en la tago la 6an de aŭgusto, la datreveno de la atombomba atako al **Hiroŝimo**, ni spektis kortuŝan japanan programon memore pri senkulpaj viktimoj de la jaro 1945.

La temo de festivalo estis kuniĝo de kulturoj, kultura interŝanĝo en **Eŭropo**. Per la festivalo bjelovaraj esperantistoj deziris omaĝi al la 138 jaroj de Esperanto kaj 100 jaroj de la morto **Lazaro Ludoviko Zamenhof**.

Post la programo okazis komuna fotatado ĉe muzikpaviljono en la urba parko.

Post fotado seskvis la tagmanĝo en la restoraciejo de hotelo Central. La ejo disponas pri lifto por faciligi eniron de personoj en rulseĝo.

Dum tagmanĝo ĉe nia tablo sidis krom **Spomenka Ŝtimec**, sekretarino de Kroatia Esperanto-Ligo, kaj mi kaj mia patro kaj du muzikistoj el **Francio** **Françoise** kaj **André David** nomata mallonge **Dede**. Mi konatiĝis kun viceprezidanto de KEL **Davor Klobučar** el **Osijek** kaj la kroata verkisto kaj tradukisto **Božidar Brezinščak** **Bagola** el **Zagorje**.

Françoise estas instruistino en elementa lernejo kaj esperantistino kiu lernis Esperanton aŭtodidakte. Dank’ al Esperanto kaj violonludado ŝi traveturis preskaŭ la tutan Eŭropon. Antaŭ kelkaj jaroj kiam ŝi kun la filo traveturis Kroation,

oni demandis mian familion ĉu estus eble ke ŝi konstruu tendon en la korto aŭ en mia ĝardeno, sed la ekzota evento tiam ne okazis. Por mi estus granda tasko traduki kion ŝi parolas al miaj familianoj. **Françoise** instruis Esperanton ankaŭ al siaj gefiloj. Dank’ al Esperanto ŝia filo trovis futuran edzinon en malproksima Tajlando. Dede estas meblisto laŭ profesio sad ankaŭ violonludanto de bretonaj popoldancoj. Li estas memlernanto pri violono, li lernis muziki nur per sono ĉar li ne konas muzikajn notojn.

Davor montris al mi bildlibron *Rakontoj sub la lito*. Tiu libro estas kontribuo al la esperanta kulturo de familio **Klobučar**. La edzino de **Davor**, Antoanete, estas la aŭtorino de la libro, lia filino **Ana** ilustris la libron per siaj desegnaĵoj kaj **Davor** tradukis Esperanten kaj redaktis.

Božo estas tradukisto, li tradukas librojn el la slovena kaj germana lingvoj. Li tradukis pli ol 60 libroj. Li estas ankaŭ poeto kiu publikigis multajn prozajn kaj poeziajn librojn en la kroata kaj slovenaj lingvoj. Mi konas lian belan poemo pri juglanda arbo.

Mia patro rakontis interesajn rakontojn el sia kariero de kelnero, ekzemple, kiam li en la zagreba verkista societo servis tagmanĝon al granda kroata verkisto **Miroslav Krleža**.

Post tagmanĝo ni iris en Alta teknika lernejo kaj tie aŭskultis koncerton de la rusa esperanta verkisto kaj kantisto **Mikaelo Bronŝtejn**. Por mi la plej amuza estis *Kanto de Leganto*, la kanto pri diversa speco de “literaturo”, kiun oni ne legas sed trinkas.

Post la koncerto sekvis prezentaĵo de verkoj de **Julia Sigmund** *Fronto aŭ dorso*. Prezintis **Zdravko Seleš**. En ŝiaj rakontoj la rumana aŭtorino ligas fikcion kun elementoj da propra sperto.

Dankon por riĉa kaj neforgesebla somera tago!

Goran Lakotić

Komuna foto de la partoprenintoj de Inter-fest en Bjelovar.
Fotis Foto-servo de Interfest

Kroata unuiĝo de nevidantaj esperantistoj (KUNE) post dek jaroj ree gastigos blindajn esperantistojn el la tuta mondo. La okazo kiu ankoraŭ unufoje kunvenigos esperantistojn estos la 84-a Internacia kongreso de blindaj Esperantistoj (IKBE). Tio estos jam la kvara kongreso kiun KUNE organizas en Kroatio: la unua okazis en la jaro 1981-a en **Zagrebo**, la dua en 2001-a en **Kraljevica**, la tria en 2008-a en **Premantura** kaj la kvara okazos en 2018-a en **Zagrebo**. Tiel decidis Asembleo de KUNE organizinta la 23-an de septembro ĉi-jare, kaj la decidon akceptis la Estraro de Ligo Internacia de Blindaj Esperantistoj (LIBE).

La kongreso okazos en hotelo „Tomislavov dom“ sur la monto Medvednica super urbo Zagrebo de la 7-a ĝis la 14-a de julio 2018.

La kvinmembra LKK elektita de la Asembleo de KUNE jam preparis la unuan kongresan komunikon kiu estos publikigota en novembra numero de Esperanta ligilo (EL), (la oficiala organo de LIBE). En la komuniko KUNE invitas blindajn esperantistojn veni Kroation, precipe tiujn kiuj ekdeziros agrablan kongres-etoson kaj aktivan ripozon en la montaraj spaco kaj aero. La hotelo „Tomislavov dom“ situas en pitoreska ĉirkaŭaĵo, preskaŭ je la pinto de **Medvednica** nomata **Sljeme** je altitudo de pli ol 1000 metroj.

Medvednica kun siaj arbaroj, montpadoj kaj montdomoj ĉiu-tage kaj ĉiu-tempe allogas Zagrebanojn kaj multajn turistojn, ne nur montgrimpantojn, pasigi ĉarmajn kaj ekscitajn horojn en ĝia freŝeco. Ni kredas ke kongresanoj ankaŭ ĝuos promenante tra la monto. Iuj kuraĝulaj povos piediri de hotelo ĝis la urbo.

Dum la kongreso la partoprenantoj havos en la hotelo je la dispono 30 dultajn kaj 11 unultajn ĉambrojn, kongres-salonon kun ĉiuj necesaj helpiloj, naĝbasenon kaj fitness-salonon.

Regula aŭtobusa linio kunligas centron de **Zagebo** kaj la hotelon. Por tiujn kiuj ne scias, ni aldonas informon ke **Zagrebon** oni povas atingi per aviadilo, vagonaro, aŭtobuso kaj kompreneble per propra aŭto.

Iomete pri kongresa programo:

La kompleta kongresa programo ankoraŭ ne estas

ŜOKIĜU

Ŝokiĝu pro tio ĉi vespere, ho amata;
Post ni homoj flustras
unu al alia niajn nomojn,
violkoloraj fluoreskantaj lampoj
prilumas la lokojn de niaj renkontoj
kaj la vortojn kiujn ni flustras
oni dissendas per radio.

*Ivan Slamnig
(1930-2001) Narona siesto
Esperantigis Zora Heide*

difinita. Tial ĉi tie ni prezentas nur kelkajn erojn pri kiuj ni scias ke ili estos envicigitaj en la Kongresan programon. Tio estas inter aliaj: Internacia kaj Nacia vespero, jarkunveno de LIBE, prelegoj pri iu aktuala temo el literaturo, muziko aŭ iu alia formo de kulturo kaj arto. Krom tio okazos tuttaga ekskurso tra regiono **Hrvatsko Zagorje** ĝis la loko **Hrašćina** kie troviĝas la bieno de **Spomenka Štimec**, sekretariino de Kroata Esperanto-Ligo. Ŝi prezentos al ni interesaĵoj el sia literatura agado kaj rakontos pri la historio de bieno.

Ni ankaŭ havos duontagajn ekskursojn, vizitos kaj ekkonos Kroatan porblindulan bibliotekon, ktp.

Ni esperas ke kongresa temo „Kion, kiel kaj kiom ni legas“ instigos intereson kaj atenton de kongresanoj kaj ni atendas bonkvalitajn kaj interesajn referaĵojn. Ni ankaŭ atendas helpojn de niaj vidantaj esperantistoj el **Zagrebo** kaj tio nian la 84-an IKBE-on certe faros sukcesplenan.

Antun Kovač

ALVENOJ KAJ FORIROJ

al la panjo, paĉjo, franjo

Sur la tablo atendas la supo
panerumita kokidaĵo
laktuko kaj
kapsiko
ĉio kion mi tre ŝatas
kaj kio bone gustas

La jaroj pasas
la amo ne estingiĝas
sur la tablo ĉiam atendas
la supo
panerumita kokidaĵo kaj
kapsiko

La amo estas surtabligita
samforte ĝi belas.

Ĉe la stacidomo viaj okuloj malsekaj
Kiam vi denove venos?

En la korbo
panerumita kokidaĵo
tomato kaj kapsiko
prunbrando
vinbrando
kaj olda fajna konjako

Alvenoj kaj foriroj
sed la amo ne estingiĝas
sed grandiĝas

Kiun alian trafis
Tia rara feliĉo?

*Zora Heide
El Mi ne forgesis vin, urbo,
Stokholmo, 1984
Esperantigis Spomenka Štimec*

Júlia Sigmond: FRONTO aŭ DORSO

DEC – Dokumenta Esperanto-Centro
 Đurdevac (Kroatio), 2017

JULIA SIGMOND, rumania hungarino, naskiĝis en 1929 en Turda. Ŝi estis pupaktoro de la hungarlingva sekcio de la pupteatro Cluj-Napoca, Rumanio. Ŝi helpis fondi Pupteatran Internacian Festivalon - PIF en Esperanto en Zagrebo. Ofte ŝi kun ŝiaj pupoj, kiuj parolis esperante, gastis internacie. Esperantistino de 1956, ŝi tradukis kaj verkis novelojn kaj poemojn. Premiita en la Belartaj Konkursoj. De 1997 ĝis 2009 ŝi redaktis la revueton **BAZARO**. Ŝi estas la aŭtorino de la rakontvolumo **Mi ne estas Mona Lisa** (2001). Ŝi ĉefredaktis la libron **Kiam mi estis la plej feliĉa en la vivo** (2008) kun kontribuadoj el **Bazaro**. Aliaj verkoj: **Novaj fabeloj pri Ursido Pu kaj Porketo** (KD, 2009), **Nomoj kaj sortoj** (rakontoj, 2011), **DIALOGO** (originala Esperanto poemo, kun traduko en 52 lingvoj, 2013), **KVINGEAMIKOJ**, 2016.

En 2013 aperis “Libazar’ kaj tero” – kvarmana sonato dutonala, kaj en 2015 aperis “Kvodlibeto” – kvarmana mikspoto dutonala, ambaŭ verkitaj kun Sen Rodin, ŝia edzo. Ambaŭ libroj havas tre specifajn subtitolojn, devenantaj el muzika teorio, “Libazar’ kaj tero” estas sciencfikcia romano, verkita originale en Esperanto. Libazar estas ĝemela planedo de Tero en Galaksio PU-44422. Tero kaj Libazar diferencas unu de la alia i.a. laŭ kutimoj, leĝoj, teknologiaj kaj psikaj kapabloj. La fantazi plena romano ne nur pentras la vivojn de grupoj da teranoj kaj da libazaranoj kaj sekvas iliajn aventurojn dum dramecaj eventoj en iliaj vivcirkonstancoj, sed ankaŭ konektas ambaŭ planedojn en surpriza maniero...

La nova verko de Julia Sigmond estas malpli avangarda ol la lasta priskribita; temas pri kvardeko da tekstoj de malsama karaktero: kaj rakontoj kaj publicistaj noticoj kaj eseetoj pri homaj kondutoj kaj ecoj, eĉ nekrologoj kaj rememoroj pri iuj homoj (kroata kaj esperanta aktorino Vida Jerman, amiko Jacques), intervjuo kun esploristo Thor Heyerdhal aŭ interesa portreto de Ghandi kiu akcentas liajn ligitecojn kun aliaj du veraj granduloj de la sama tempo – Tolstoj kaj nia majstro Zamenhof - humanistoj, batalantoj por pli bona mondo. Do, ne temas pri nure literatura libro, kvankam parto de tekstoj estas noveloj, plejparte temantaj pri virinaj personaj temoj en konservativa medio, do iamaniere sociajn temojn. Krome, rakontojn kaj aliajn tekstojn ligas maljuneco de rakontanta persono kaj la sama pozicio de aŭtorino, el kiu ŝi rigardas diversajn viv-situaciojn. (Ekzemple en la novelo “La banĉambro ne timas en mallumo” okazis ke rakontantino rimarkis ekster domo ke piedvestis malsamajn ŝuojn kaj de sento de honto ŝi tamen transiras al iuj konkludoj ĉar: “*Tamen, estas pensiga ĉi tiu afero, kiu okazis al mi la unuan fojon!*”, “Birdolakto” priskribas preparadon de dolĉaĵo por genepoj kiam avineto sentis ke “*havas la koron*” kaj tial, kiam sukcesis finfari planitan:

“*Ŝi havis - anime – strangan fierec-senton.*

Kvazaŭ ŝi estus farinta iun grandan heroaĵon!

Kvankam ŝi faris nur simplan birdolakton.”

kaj en “Blankaj noktoj” ŝi rakontas pri noktoj kiam oni ne povas dormi. Iame, antaŭ multjaroj, pri “blankaj noktoj” parolis onklinoj, kaj la rakontistino nun havas sufiĉe da jaroj por mem havi la blankajn noktojn.)

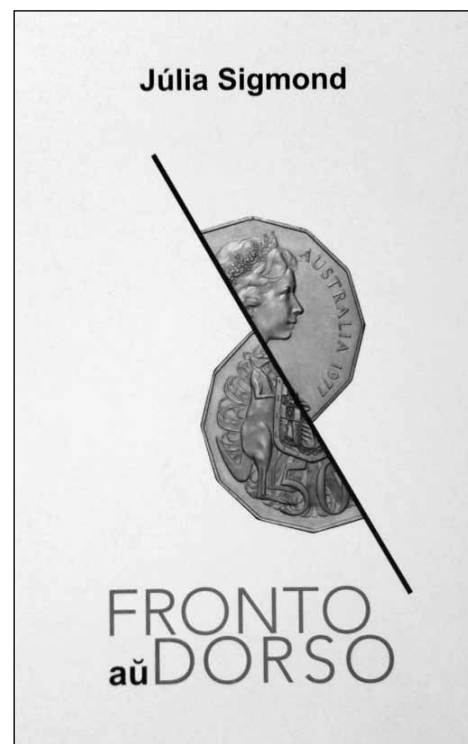
Ĉiuj tiuj noveloj estas skribitaj kiel ĉiutagaj rakontoj, okazaĵoj el simpla vivo, la leganto sentas ke temas pri propra sperto de la aŭtorino, same kiel en aliaj tekstoj sen literaturaj ecoj. Iuj el ili parolas pri pripensadoj pri propra vivo, problemoj kaj kondutoj, kie denove estas akcentita pozicio de “sperta homo – homo kun multe da viv-sperto” (*Oni devas scii ludi, Sesdek bondeziroj, Ne forgesu ĝoji, Monero ĵetita el kiu venas la titolo de la libro aŭ Pri la mildeco* en kiu oni parolas pri spertoj kaj valoro de mildeco).

Por prezenti ĉi-libron mi elektas ankoraŭ unu novelon kun fabelecaj elementoj, novelon *La misteraj sunfloroj*. En ĝi oni rakontas pri urbo, glora pro beleco de siaj stratoj, parkoj kaj ĝardenoj ornamitaj de belegaj floroj. Ĉion tion unutage neniigas malamikaj fremduloj, kaj maljuna ĝardenisto post nelonge mortis. Knabino al kiu unue avino, kaj poste avo rakontis okazaĵon, sekrete semis kaj reflorigis la urbon.

Sed, tiun rakonton vere rakontis al sia fileto panjo, kaj ĝi finiĝas kiam la knabo, kiu divenis ke lia patrino estas la knabino kiu reflorigis la urbon, same sekrete ĉe benzinputoj kaj alie semas la sunflorojn.

Kial mi elektis tiun ĉi novelon? Ĝi ne estas tipa ĉar ne parolas pri ĉiutagaĵoj, aspektas iel fabelece kaj romantike, sed ĝuste ĝi prezentas lertecon de la aŭtorino; ĝiaj strategioj de rakontado kun kadrigita rakonto kiun komencas rakonti objektiva rakontanto, kiu transdonas rakontadon al la patrino, kiu stafeton de rakontanto transdonas al la avino kaj ŝi al la avo, kaj la rakont-stafeto denove venas al la objektiva rakontanto. Tia procedo estas vere majstreca. Tamen, la aŭtorino estas plej multe orientita al simpla rakontado de simplaj, ĉiutagaj vivospertoj, sen artefariteco. Ŝia elekto en ĉi tiu libro estas iamaniere esti pli proksima al siaj legantoj, kiel amiko rakontanta al amiko ĉe kafo kaj kukoj siajn spertojn. Ŝi ne elektis komplikitecon de temoj kaj stilo – ĝuste male – por la leganto ŝi estas amikino parolanta pri siaj spertoj – kaj ĝuste al tio la leganto kredas, ĝuste en tio la leganto vidas kaj sin mem kaj siajn spertojn.

Zdravko Seleš

PRI LA ESPERANTA GRUPO EN RIJEKA (Fiumana esperanta grupo)

Estas bone konata la fakto, ke la unua esperanta societo sur la teritorio da la hodiaŭa Kroatio fondiĝis en Rijeka 28-an de septembro 1907 kiel Adriatika Ligo Esperantista. La celo estis disvastigo de la ideo de esperantismo sur la teritorio adriatika per serio da societoj kiuj konsistigus la Ligon. Samtempe kun la fondiĝo de la Ligo, en Rijeka oni fondis ankaŭ la lokan esperantan grupon (Fiumana Esperantista Grupo), kiu devis kovri la teritorion de Rijeka kaj ĉirkaŭaĵo. La unua prezidanto de la grupo estis Edoardo Springhet, la sekretario Rudolfo Gilić, la kasisto Adolfo Schulz, kaj la bibliotekisto Antonio de Schlemmer (1).

Tamen, realigo de la ĉefa celo estis tute ne facila. Laŭ tiamaj leĝoj, post aprobo de la polico, akcepto en la Urba Magistrato kaj Gubernio, oni la postulon por registriĝo de la societo sendis al la hungaria Ministerio por internaj aferoj, kiu donis kelkajn riproĉojn al la statuto:

1. La filioj de la Ligo povas esti fondataj nur sur la teritorio sub hungara jurisdikcio
2. Fremdaj civitanoj povas esti honoraj membroj de la Societo, sed nur kun aprobo de la hungara Ministerio por internaj aferoj
3. Filioj de la Ligo devas obei la statuton de la Ligo, t.e. ili ne povas krei siajn proprajn statutojn (2)

Per tiuj ĉi reguloj estis praktike malebla la laboro de la Ligo, kia ĝi estis dezirata, kaj nur la Rijeka esperanta grupo povis sub la nomo de la Ligo daŭrigi sian agadon. Oni scias, ke ĝi aktivis ĝis 1913, kiam laŭ polica raporto, ĝi ĉesis funkcii (2).

La nomo de la unua prezidanto de la societo *Edoardo Springhet* ne estas nekonata. En la tempo de skribado de historio de la hodiaŭa Instituto por la publika sano (3), inter malnovaj libroj estis trovita ankaŭ la lia kroata/itala "Pri ŝanĝoj kaj falsigo de manĝaĵoj kaj pri facilaj metodoj por tion malkovri" (*Alterazioni e falsificazioni delle sostantze alimentari e metodi facili per scoprirle*) (4), kiu en la analizo de manĝaĵoj estis uzata ĝis antaŭ 30 jaroj. La libro estas dediĉita al "Honora Urba Estraro de la Libera Urbo Rijeka" (All'inclita Municipalità della Libera città di Fiume), ĉar certan tempon li laboris

en la urba buĉejo kun Franz Munich, kiu tie estris mikrobiologian laboratorion (5).

Kvankam oni riproĉis al li lian subtenon al aŭtonomistoj en la politike ŝtorma epoko post la 1-a mondmilito, Springhet ricevis postenon de inspektoro en la urba bazon. Tion li laboris ĝis la emeritiĝo en 1937 (2). Li mortis en Rijeka 25-an de oktobro 1945 (6).

Prof.dr.sc. Ana Alebić-Juretić

Literaturo:

1. La Bilancia, 30.09.1907.
2. DAR, JU2 688, F27/1907 (Ŝtata arkivo Rijeka)
3. Alebić-Juretić A.: Od Državne stanice za kemijska ispitivanja do današnjeg Zavoda za javno zdravstvo u Rijeci, 1900.-2000., Kem. Ind, 2001, 50, 23-33.
4. Springhet E.: Alterazioni e falsificazioni delle sostantze alimentari e metodi facili per scoprirle, M.Quidde già F.H. Shimpff, Trieste, 1913
5. Alebić-Juretić A.: Sanitary Conditions in the City of Fiume (Rijeka) at the Turn of the 19th Century, Acta med-hist Adriat, 2010, 8(2), 329-336
6. DAR, Matica krštenih (1876-78), Rijeka, K4, K 439

*Edoardo Springhet
(14.11.1877 - 24.10.1945), la
unua prezidanto de esperanta
societo en Rijeka (Fiume)*

Lega Esperantista Adriatika -				
MARCA D'ARCHIVIO: F27/1907				
Data del congresso di costituzione	Data della presentazione degli statuti al Magistrato civico e relativo numero di protocollo	Data della presentazione degli statuti al r. Governo	Data e numero dell'approvazione ministeriale	Numero dei soci
1907	16. XII. 1907 25080	24. XII. 1907		

Registriĝo de Adriatika Ligo Esperantista en la Libro de Societoj

*Estraranoj apud la tombo de
Marija Pilepić en Opatija.
Fotis B.B. Bagola*

La festantoj en Rijeka

Ĉu sekvontjaraj elektoj por la gvidorganoj de Kroata Esperanto-Ligo plibonigos la funkcion de la tuta Esperanto-movado en nia lando?

Antaŭ kvar jaroj kulminis la krizo en nia Landa Asocio. Necese estas konstati ke ĝin kaŭzis multaj faktoroj kiujn oni povus multaspekte kaj diversmaniere analizi kaj interpreti, sed tion nun mi ne intencas fari. Mi deziras nur diri ke tio estis signalo ke necesas esence ŝanĝi la manieron de interhomaj rilatoj kiuj laŭ mia opinio estis unu el la plej gravaj kaŭzoj de la krizo.

Jaron post jaro, mi en la rolo de tiam elektita prezidanto de Kroata Esperanto-Ligo klopodis kondukti tiel ke tiuj interrilatoj pliboniĝu kaj jen fine de mia mandato (2014-2018) mi povas konstati ke ekzistas bona volo de preskaŭ ĉiuj gravaj personoj en nialandaj esperantistaj organizaĵoj por kunlaboro. Tio aparte rilatas la projektojn en kies realigado ĉiuj trovas propran intereson kaj komunajn agadcelojn.

Tamen, spite al tiu bona volo, ekzistas unu granda problemo. Mankas esperantistoj, pli bone dirite mankas homoj, kiuj transprenus kaj povus sukcese plenumi la taskojn kadre de unuopaj projektoj gravaj por tutlanda esperantistaro.

Kial mi ĉion ĉi tion skribas al vi, karaj esperantistoj, legantoj de nia revuo?! Simpla respondo estas jena: **la Estraro de KEL ĵus decidis pri antaŭelektita proceduro por la nova mandato de gvidorganoj por la periodo 2018-2022.** Laŭstatute la nuna Estraro de KEL preskribas la elektojn por la plej alta gvidorgano kiu nomiĝas Asembleo. Mi rekomendas al vi ĉiuj respondece kondukti por ke tiu nia organo estu kapabla antaŭenigi tutan Esperanto-movadon utiladirekte. Tio signifas ke unuavice ĉiuj bezonas tre pacience kunlabori. La unua grava paŝo tiusence estas elekti novan Estraron kiel plenumorganon de la Asembleo kaj la plej alta gvidorgano de la Ligo inter du kunsidoj de la Asembleo.

La dua tre grava temo pri kiu mi deziras ĉi tie ion diri estas nia estonta sidejo en Vodnikova 9. Nome, ni alproksimiĝis al definitiva decido pri la utiligo de tiu ejo kaj por oficejo (la plej grandan parton) kaj por turisma agado pere de kio ni povus enspezigi iom da mono por povi financi niajn elspezojn kiuj normale ekzistas se ni deziras esti organizita movado kun propraj ejoj.

Kaj fine ankoraŭ unu temo pri kiu ĉiuj povas diversmaniere opinii. Estontece ie en historiaj notoj pri kroata Esperanto-movado verŝajne estos skribite ke fine de la jaro 2017 ĉesis aperadi la gazeto kiun vi enmane tenas: „**Tempo**“ en papera formo. Kial?! Tion vi, karaj legantoj, povas kompreni el enkondukaj vortoj de nia redaktoro Spomenka Štimec. Ĉu tio helpas al la Kroata Esperanto-Ligo? Finance jes, sed pri ĉio alia la respondon donos estontaj okazaĵoj.

Anto Mlinar

866. Tina Tišljarić	6,50 eŭroj
867. Zlata Nanić	53,19 eŭroj
868. Božidar Brezinščak Bagola	26,59 eŭroj
869. Davor Klobučar	119,68 eŭroj
870. Božena Perković	6,50 eŭroj
871. Damir Mikuličić	73,13 eŭroj
872. Mladenka Đaković	46,54 eŭroj
873. Đivo Pulitika	79,78 eŭroj
874. Ankica Janković	6,50 eŭroj
875. Željko Gubijan	26,59 eŭroj
876. Jelena Lončarević	15,91 eŭroj
877. Biserka Cvjetičanin	6,50 eŭroj
878. Mirko Otočan	6,50 eŭroj
879. Anonima	6.648,93 eŭroj
880. Zlatica Petrović	6,50 eŭroj
881. Mira Kocjančić	2,65 eŭroj
882. Rada Rakić	9,30 eŭroj
883. Ljerka Begić	6,50 eŭroj
884. Vlasta Seljanec	6,50 eŭroj
885. Josip Brkanac	6,50 eŭroj
886. Nikola Vuković	6,50 eŭroj
887. Milka Đukić	2,65 eŭroj
888. Roža Brletić Višnjić	6,50 eŭroj
889. Ivana Ramušćak	6,50 eŭroj
890. Nikola Palata	6,50 eŭroj
891. Vjekoslav Pešut	2,65 eŭroj
892. Olga Štajdohar-Paden	39,89 eŭroj
892. Zlatko Hinšt	6,50 eŭroj
892. Goran Lakotić	6,50 eŭroj
893. Đurđica Slamek	6,50 eŭroj
894. Marijana Keranović	6,50 eŭroj
895. Spomenka Štimec	33,24 eŭroj
896. Siniša Dvornik	19,94 eŭroj
897. Olga Srkoč	6,50 eŭroj
898. Đurđa Štokić	2,65 eŭroj
899. Josip Silić	6,50 eŭroj
900. Anto Čančar	2,65 eŭroj

Sume:

7.319,14 eŭroj

Inter julio 2017 kaj novembro 2017 niaj membroj kolektis por Vodnikova 7.319,14 eŭrojn. Ekde la jaro 2003 ĝis novembro 2017 ni kolektis inter niaj membroj kaj amikoj 56.606,71 eŭrojn.

Nia lasta kredo al Esperanto-Societo Trixini en novembro 2017 estas 2.509,42 eŭroj.

Dankon al la membroj kiuj helpis al ni havi propran Esperantejon en Zagrebo!

Nia bankonumero en Raiffeisen banko: Hrvatski savez za esperanto IBAN HR 61248400811008817. Modelo 00.

La oficejo de la urbestro akceptis nian peton kaj subtenis KEL en 2017 per unufoja helpo de 10.000,00 kn por aktivigo de junaj membroj en celebrado de la centa jubileo de la morto de Zamenhof. Per parto de la mono la gejunuloj farbis la trabojn en la deponejo kaj helpis „remburi“ la murojn de la arkivejo per la varmiga konstrumaterialo. Kvar gejunuloj aktivis ĉe la translokiĝo de la parto de la arkivo al la arkivejo. Ili helpis ankaŭ ĉe translokiĝo de la unua parto de la biblioteko al la tagĉambro en Vodnikova 9.

Ni farbis la internan parton de la enirpordo en somero kaj farbigis tagĉambron ĉe nia adreso en Vodnikova 9.

SEK - Studenta Esperanto-klubo fariĝas 60-jara

Nia Studenta Esperanto-klubo festas en la jaro 2017 sian 60-jaran jubileon. La festo okazos kadre de la Zamenhof-taga festo en Eŭropa domo en Zagrebo en Jurišićeva, la 16an de decembro 2017. Ni invitas ĉiujn esperantistojn, kaj precipe la iamajn klubanojn, partopreni la amuzan programon kiun ni preparas. Ni ŝatus interalie organizi la foton de ĉiuj eksprezidantoj de SEK. Ne manku!

Mihaela Cik

La 50a PIF (Pup teatra Internacia Festivalo)

En la jaro 1968 Studenta Esperanto-Klubo el Zagreb iniciatis kaj realigis la unuan Pup teatran Internacian Festivalon (PIF) kun la partopreno de kvin profesiaj teatroj kiuj prezentis en esperanto. La evento dank' al la granda entuziasmo de esperantistoj-organizantoj kaj de pupartistoj, iĝis vaste konata kultura okazaĵo. La rolo de esperanto en la festivalo iom post iom paliĝis sed la arta kaj la kultura prestiĝo de PIF plu vivas kaj kreskas. En la pasintaj 50 jaroj la festivalon partoprenis **422 pup teatroj** el **48 landoj** kiuj sume montris **868 pup teatraĵojn** en **1864 prezentoj**. En la periodo inter la jaroj 1968 kaj 1994 okazis **147 teatraĵoj en Esperanto**. De la jaro 1975 PIF regule atribuas, verŝajne en la mondo unikan, **Premion Tibor Sekelj** – por la teatraĵo kun la plej homama mesaĝo. Kadre de la jubilea festivalo en la Kultura Centro Travno estis aranĝita trilingva retrospektiva foto-ekspozicio “La 50 de PIF / PIFovih 50 / The PIF’s 50; 1968 - 2017”.

Ivan Špoljarec - Štef

Sporta Societo Esperanto Rijeka (1970 - 1991)

Esperanto Societo Rijeka (ekde 1946) estas monda fenomeno: ĝi posedas grandan vilaon **Esperanto Domo** apud maro, kaj iam posedis ankaŭ plurajn sportajn teamojn kiuj ludis publike sub la nomo **Esperanto!**

En la jaro 1970 esperantistoj en Rijeka (precipe **Vjekoslav Morankić** kaj **Miodrag Simić** kaj amikoj de Esperanto **Ivan Grce**, **Stevo Dotlić** kaj aliaj) fondis **Sportsko društvo Esperanto**, Rijeka (**Sporta Societo Esperanto**, Rijeka). SS Esperanto havis jenajn klubojn: **korbopilkan** (viran kaj virinan) kiuj konkuris en regionaj konkuroj, krome la klubo ankaŭ havis junularan teamon. SS Esperanto havis **ŝakan**, **tablotenisan** kaj **etpiedpilkan** klubojn kaj pro tio ĝi havis bonan reputacion en Rijeka. La tablotenisan klubon gvidis **Stanislav Budak** kun sia frato, ambaŭ el Veprinac apud Opatija. La ŝakan klubon gvidis esperantistoj **Stjepan Đuretić** kaj **Đorđo Guzović**. La ŝaka klubo restis la lasta kaj ĉesis ekzisti en 1991.

La teksto kaj la fotoj: Vjekoslav Morankić

JUNULARA AGADO (majo - novembro 2017)

**Kiel ni utilis la subvencion de la urbestro
al la junularo?**

*Majo 2017.
Junaj esperantistoj kun gastoj en Zamenhof-Strato.
Fotis Jadranka Farszky*

*Junaj esperantistoj en la sidejo de KEL.
Fotis Davor Klobučar*

www.sek.hr

*Aŭgusto 2017
Nia retejo denove informas.
La retejon prizorgas Robert Milijaš.*

*Aŭgusto 2017.
Filip Šeatović en la reciklejo.
Fotis Dalibr Šeatović*

*Sptembro 2017.
Helpantoj en Renkontiĝo de verkistoj kaj tradukistoj en Hraščina:
Filip Mikuličić, Đivo Pulitika, Robert Milijaš, Filip Šeatović, Mihaela Cik.
Fotis Dalibor Šeatović*

*Septembro 2017.
Laboroj por transformi la subtegmentejon al la Arkivejo.
Fotis Mihaela Cik*

*Oktobro 2017
Mihaela Cik kaj Andrea Horvat preparas la bibliotekon por translokiĝo.
Fotis Robert Milijaš.*

*Novembro 2017.
Translokiĝo de la biblioteko.
Fotis Lucija Biličić*

**Feliĉan Kristnaskon!
Feliĉan jaron 2018!**

Teatraĵo "Sola en la tuta mondo", plenumita de Urba Pupteatro Split, en la ĉi jara PIF ricevis la premion Tibor Sekelj. Fotis I.Š.

Parto de la ekspozicio "La 50 de PIF: 1968 - 2017"

Pupteatra
Internacia
Festivalo

1968 - 2017

ATENDOKANTO

(Pjesma ĉekanja)

La ĉielo lazuras kaj blanke diafanas
mi estas surmontete kaj foren rigardas.
Super mi eta krispa arbo
disŝutis siajn ruĝetajn foliojn.

La ĉielo lazuras blanke diafanas
Kvazaŭ tristo sen fino, kvazaŭ via robo.

Ĉiuj tagoj miaj aĝis la samo:
nubeto petola kelkfoje alŝorĉas al mi
konatan delikatan profilon.

Ĉiuj tagoj miaj iĝis la samo.
Enpenŝiginta mi mordetas ruĝajn foliojn
kaj atendas.

Ivan Slamnig

(1930 - 2001); *Analecta*, 1971

Esperantigis Zora Heide

Fotoj: Ivan Špoljarec - Štef